

Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 81/2009 ze dne 14. ledna 2009, se vztahují i na státní příslušníky třetích zemí, kteří mají vízovou povinnost a chtějí se vrátit přes vnější hranice schengenského prostoru do členského státu, který jim udělil povolení k přechodnému pobytu, aniž za tímto účelem vstoupí na území jiného členského státu.

- 2) Článek 5 odst. 4 písm. a) nařízení č. 562/2006, ve znění nařízení č. 81/2009, musí být vykládán v tom smyslu, že členský stát, který udělí státnímu příslušníkovi třetí země zpětné vízum ve smyslu tohoto ustanovení, nemůže omezit vstup do schengenského prostoru pouze na místa svého vnitrostátního území.
- 3) Zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání nevyžadují, aby byla stanovena přechodná opatření ve vztahu ke státním příslušníkům třetích zemí, kteří opustili území členského státu, i když byli držiteli pouze povolení k přechodnému pobytu vydaného při přezkumu první žádosti o povolení k pobytu nebo žádosti o azyl, a chtějí se na toto území vrátit po vstupu v platnost nařízení č. 562/2006, ve znění nařízení č. 81/2009.

(¹) Úř. věst. C 72, 5.3.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. června 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Waldemar Hudzinski v. Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak v. Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

(Spojené věci C-611/10 a C-612/10) (¹)

(„Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Čl. 14 odst. 1 písm. a) a čl. 14a odst. 1 písm. a) — Článek 45 SFEU a článek 48 SFEU — Dočasná práce v jiném členském státě, než je stát, na jehož území je činnost obvykle vykonávána — Rodinné dávky — Použitelné právní předpisy — Možnost přiznání přídávky na děti členským státem, kde je dočasná práce vykonávána, ale který není příslušným státem — Uplatnění pravidla vnitrostátního práva k zamezení souběhu dávek, které vylučuje tuto dávku v případě přijetí srovnatelné dávky v jiném státě“)

(2012/C 227/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Waldemar Hudzinski (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak (C-612/10)

Žalovaní: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad čl. 14a odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) — Určení použitelných právních předpisů — Nárok migrujícího pracovníka obdržet ve státě, kde pracuje, rodinné přídatky na své děti bydlící v členském státě jeho původu — Postavení osoby samostatně výdělečně činné v členském státě svého původu, vykonávající po dobu čtyř měsíců závislou pracovní činnost v jiném členském státě

Výrok

- 1) Články 14 odst. 1 písm. a) a čl. 14a odst. 1 písm. a) nařízení (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, pozměněném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát, který není těmito ustanoveními označen za příslušný stát, přiznal přídatky na dítě v souladu s vnitrostátním právem migrujícímu pracovníkovi, který vykonává na jeho území dočasnou práci za okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, včetně případů, kdy bylo zaprvé určeno, že dotčený pracovník neutrpěl žádnou újmu na svých právech z důvodu výkonu práva na volný pohyb, neboť si zachoval nárok na rodinné dávky stejné povahy v příslušném členském státě, a zadruhé, že tento pracovník ani dítě, na které je uvedená dávka požadována, nepobývají obvykle na území členského státu, kde byla dočasná práce vykonávána.
- 2) Pravidla Smlouvy o FEU v oblasti volného pohybu pracovníků musí být vykládána v tom smyslu, že brání v takové situaci, jako je situace v původním řízení, použití takového pravidla vnitrostátního práva, jako je pravidlo vyplývající z § 65 zákona o dani z příjmu (Einkommensteuergesetz), pokud vede nikoliv ke snížení dávky o vyšší srovnatelné dávky přiznané v jiném státě, ale k vyloučení této dávky.

(¹) Úř. věst. C 103, 2.4.2011.